సరదా సిన్మాయణం

– లలితా టి.ఎస్

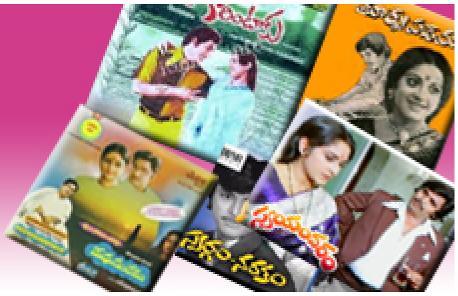

చిన్నప్పుడు చూసిన సినిమా అల్లా కథలుకథలుగా చెప్పుకోవడం అలవాటు - చెల్లెళ్ళతో, నెచ్చెళ్ళతో. మళ్ళీ ఇన్నాళ్ళకి, ఇన్నేళ్ళకి ఆ సరదా పుట్టింది. ఇదో రకంగా ఎప్పుడో వచ్చిన సినిమాల్ని ఇప్పుడు చూస్తూ రాస్తున్న ఇంకోసా-రివ్యూ ఈ సరదా సిన్మాయణం. అన్నట్టు ఓ విషయం చెప్పాలి నేను... పాలు, ఆవాలు ఎలా నిత్యబహువచనాలో, సినిమాలో కనిపించి అలరించే ఎన్టీరామారావు, నాగేశ్వర్రావ్, కృష్ణ, శోభన్‌బాబు, వాణిశ్రీ, జయప్రద, ఎస్వీరంగారావు, సూరేకాంతం, రేలంగి, రాజబాబు - ఎవ్వరైనా సరే, మన సినీ-మా-చుట్టాలే, నిత్యప్రియవచనాలే! అందుకని వాళ్ళ పేర్ల చివర గార్లు, బూర్లు అతికించలేదని నన్ను చీవాట్లెట్టకండేం!

ముందుగా ఈ సరదా సిన్మాయణం గురించి ఓ చిన్న మాట.

చిన్నప్పట్నుంచీ ఎన్నో సినిమాలు చూశాను. కొన్ని సినిమాలు హిట్లూ, సూపర్ హిట్లూ అంటూ పేర్లు వినడమే కానీ వాటిని ఎప్పుడూ చూడలేదు. ఆ సినిమాల పేర్లు వెతుకుతూ వుంటే కనిపించిన వాటన్నిటికీ ఒక కామన్ కారక్టరిస్టిక్ ఏంటంటే అవన్నీ దర్శకరత్న దాసరి నారాయణరావు సినిమాలు. "హన్నా! పండగొచ్చినా, ఫ్రెండు వచ్చినా, పరీక్షల ముందు ఆందోళన తగ్గడానికి, పరీక్షలయ్యాక అలసట తగ్గడానికి, ఇలా రకరకాల కారణాలతో నన్ను బోల్డన్ని సినిమాలకి తీసుకెళ్ళిన మా అమ్మ చాలా జాగ్రత్తగా నాకు దాసరి సినిమాలు చూపించకుండా తప్పించేసింది" అనేసుకుని ఇప్పుడు దొరికిందే ఛాన్సు అనుకుని వరస పెట్టి దాసరి సినిమాలు చూడడం మొదలు పెట్టాను. ఒకటో రెండో చూసిన తర్వాత లాజిక్కులందు దాసరి లాజిక్కు వేరయా అనిపించసాగింది.

అలా చూసీ చూడగానే నాకు కాల్చేసినవారికీ, నేను కాల్చేసినవారికీ ఆ కథలు పంచసాగాను. నే చెప్పిన కథలన్నీ విన్నవారి నుంచి ఏకగ్రీవంగా ఒకటే మాట..."నువ్విలా వీటిని మాకు మాత్రమే పంచుటతో ఆగిపోకూడదు. నీలా చిన్నప్పుడు అమ్మ చూపించలేదని, నాన్న తీసుకెళ్ళలేదని ఈ సరి లేని సరదా(సరి) సినిమాలు చూడక ఎంతో వినోదాన్ని, సినీవిజ్ఞానాన్ని కోల్పోయిన వాళ్ళకి ఆరారా అందించడానికి ఈ సినిమాల గురించి రాయాల్సిందే!" అని పట్టుబట్టడంతో ఆ శ్రోతల ప్రోత్సాహంతో నా సినీ-గాథా-అల్లరి మొదలెట్టాను.

ఈ మాసపు సినిమా **యువరాజు**

ఊసుపోని వేళల్లో నన్ను పిలిచి ఎవరైనా
సినిమాని నిర్వచింపుము! అనడిగితే నేనేమంటానో తెలుసా? మీకు తెలుసా?
సినిమా ఒక కాలక్షేపం అంటా
సినిమా చూచు వేళల్లో కట-కట దవడాడు నన్ను చూసి ఎవరైనా
సినిమా చూచునప్పుడు నిర్-వచింపుము! అంటే నేనేం చేస్తానో తెలుసా? మీకు తెలుసా?
సినిమా చూచునప్పుడు కాలక్షేపం-బఠాణీలు తినకుంటా

అంతే! అంతకు మించి సినిమా గురించి నా వరకు నాకెలాంటి ఎక్స్‌పెక్టేషన్సూ లేవు. హీరో హీరోయిన్లు చూడ్డానికి బావుండి, మరీ జిడ్డు కారిపోకుండా అలా అని పౌడర్ కేకులు ఫేసుపాకుల్లా వేసేసుకోకుండా, పాటలు బావుండి, అంతా ఏడుపే కాకుండా అక్కడక్కడా పరమాన్నంలో జీడిపప్పులా ఒకటో రెండో నవ్వులు, ఒక సుఖాంతమైన క్లైమాక్స్ – బస్! నా టికెడ్డబ్బులు కిట్టింపైనట్లే.

అల్లాంటి ఒకానొక సినీ-సానుకూల దృక్పథంతో వుండే నేను ఈసారి ఎంచుకున్న సినిమా
ధిలాసా-డీఎన్నార్ తీసిన కులాసా-ఏఎన్నారు విలాసాల నటనా పటిమ – యువరాజు.

ఈ యువరాజుని తెరకెక్కించే ముందు కూడబలుక్కున్నారేమో డీఎన్నారూ, ఏఎన్నారూ!
ఏమనీ?
కథేదైనా సరే అనిన్నీ
ఒకరికి ఇద్దరైన వేడుకే అనిన్నిన్నీ
కావాలి కాశీపతి మోడలే అనిన్నిన్నిన్నీ.

అటువంటి అచ్చొచ్చిన వన్నీస్టూ-టూ కథ ఇంకొక్కమారు తీసి, అక్కినేనివారికి పక్కనిద్దర్ని చేర్చి "చూడు, దా దా" యని ఆంధ్ర ప్రేక్షక ప్రపంచాన్ని ప్రియమార పిలిచిన దాసరివారికి నాదో సిన్మతీ గిద్యం:

నారీనారీ నడుమ ఏఎన్నారే
ఏ సినిమా ఐననూ దారి డిఎన్నారిదిదే
నటసామ్రాట్టుకి ప్రేమకో యువతి, పెళ్ళికో పడతి
వెరసి ముగ్గురికి దక్కె ఓ ఉయ్యాల సిన్మతీ!

సినిమా మొదలౌతూనే దప్పుచప్పుడుకి అల్లువారాడే పులివేషపు చిందు ఎంచక్కటి కనువిందు. అందులోనూ వారి వేషం పేరు ఇందులో పులిపాపారావు. ఆహా! పాత్రకు తగిన పాత్రత! ఈ పాపారావు అతిశయోక్తులు మాట్లాడుతూ వుంటాడని "గ్యాస్ కబుర్లు చెప్తున్నాడ"ని అందరూ అంటూ వుంటారు.

ఈ గ్యాస్ పులిపాపారావు గారికో స్నేహితుడు, పైపుతో మొక్కలకి నీళ్ళు పోస్తూ అదే వ్యాయామం అనుకునే అమాయకపు ***మచ్***-రంగాసుబ్బారావుగారు (ప్రభాకర్రెడ్డి). ఈయనకేమో ఎవరేం చెప్పినా ***టూ-మచ్, త్రీ-మచ్*** అంటూ వుండడం అలవాటు.

పులిపాపారావుకో డాక్టరు కూతురు కరుణ (సుజాత). రంగాసుబ్బారావుకో కొడుకు రాజేష్ (ఏఎన్నారు). ఆ కొడుకో యువరాజు లాంటివాడు. వందలు కావల్సొస్తే డ్రైవర్‌ని పంపిస్తూ, వేలు కావల్సొస్తే ఫోన్ చేస్తూ, లక్షలు కావల్సొస్తే స్వయంగా కనిపిస్తూ వుంటాడట. అలా అని ఆయనే చెప్తాడు తన కూతుర్ని కోడలుగా చేసుకొమ్మని అడగొచ్చిన పులిపాపారావుకి. ఇంక సుబ్బారావుగారేమో కొడుకుని చూడాలనిపించినప్పుడల్లా పేపర్లో "కనబడుటలేదు...నాయనా! నీ మీద బెంగతో మంచం మీద వున్నాను. ఇంటికి రా!" అంటూ

ప్రకటనలు వేయిస్తూ వుంటాడు. పేపర్లో ఆ ప్రకటన చూడగానే అబ్బాయిగారు అర్ధరాత్రి, అపరాత్రి అని చూడకుండా నాన్నగారికి ఫోన్ చేసి, ఆయన్ని నిద్ర లేపి, మాటా-పలుకూ లేకుండా మౌతార్గన్ వాయిస్తూ వుంటాడు. ఆ అపస్వరాలు వినలేక నాన్నగారు విసుక్కుని ఫోన్ పెట్టేస్తూ వుంటాడు.

ఇంతకీ ఆ సుబ్బారావుగారి యువరాజు గారు చేసే రాచకార్యాలేంటంటే – క్లబ్బులో సిగరెట్లూదుతూ బ్రాందీ నుంచి విస్కీకి, విస్కీ నుంచి బీరుకి వస్తూ వుంటాడు. మళ్ళీ బీరు నుంచి విస్కీకి, విస్కీ నుంచి బ్రాందీకి వెళ్తూ వుంటాడు. కాక్టైయిల్ బాబు! ఆ కాక్టైయిల్ బాబుకి వెనకాలే ఓ డ్రైవర్ (పద్మనాభం). క్లబ్బుల్లో తాగుతూ, తూలకుండా, తాళం తప్పకుండా ఆడడం, ఇద్దరమ్మాయిలతో ***నారీ నారీ నడుమ మురారీ! నీదీ నాదీ వేరే దారీ*** అంటూ తిప్పుకుంటూ పాడడం కాక్టైయిల్ బాబు హాబీ. ఆ ఆడిన చిక్కని చక్కని చుక్కలూ జోతిర్లక్ష్మి, జయమాల్ని ఐతే ఎంచక్కా వుండేది కదా అనిపించింది ఓ క్షణం. కాకపోతే పైడ్-పైపర్‌లా సగం నల్ల-సగం ఎఱ్ర చొక్కా వేసుకుని, తళుక్కుమని మెరిసే గోల్డ్ కలర్ బెల్టు పెట్టుకుని అమ్మాయిలతో సమానంగా, కొండొకచో వాళ్ళ కన్నా కొంచెం ఎక్కువగానే కళ్ళు, కాళ్ళూ, చేతులూ, మూతులూ తిప్పుకుంటూ ఏఎన్నారు గారు ఆడిన ఆటకి ఇంక పక్కనెవరున్నారూ అన్నది పెద్ద లెక్కలోకి రాకుండా పోయింది. ఈ పాటకి డాన్స్ డైరెక్టర్ సలీం హీరో గారితో ఆడించిన ఆటకి సలాం! ఏఎన్నారు ఆటకి దీటుగా డీఎన్నారు పాట లాజవాబ్! ఆ పాటలో ఓ ముక్క కింద రాశా.

ఆగానని, ఆగి తాగానని – తింటానని, దెబ్బ తింటానని
అనుకోమాకు కలగనమాకు గోదారీ
చూశానని, అందం చూశానని – పోయానని, పడి పోయానని
అనుకోమాకు కలగనమాకు కావేరీ
పాడీ ఆడి పాడి, ఆడీ పాడి ఆడి – గెలుపు పొందగ పిలుపు అందగ
నిన్ను ఓడీ గెలిచే వాడే మగాడూ...

క్లబ్బులో నల్ల-ఎఱ్ర చొక్కా వేసుకుని డాన్సాడిన ఏఎన్నారు తూలుకుంటూ ఒచ్చి డ్రైవర్ని వెనక సీట్లో కూర్చోపెట్టుకుని కారు తోలబోయే టైంకి చొక్కా రంగు మారిపోయుంటుంది. అప్పటికే చాలా రాత్రి ఐపోయుంటుంది. అంత రాత్రి పూటా హీరోగారి కారు కింద పడడానికి ఓ చిన్నపిల్లని ఏర్పాటు చేయడం దాసరివారి దర్శకత్వ ప్రతిభ. కథ ఆయనది. స్క్రీన్‌ప్లే కూడా వారిదే. అందుకని పాత్రలన్నీ ఆయన ఆడమన్నట్టల్లా ఆడతాయి. సరే! కారు కింద ఓ చిన్నపిల్ల పడుతుంది. రోడ్డు మీద పడి కాళ్ళూ, చేతులూ తన్నుకుంటూ ఏడుస్తూ వుంటుంది. ఆ పిల్లని రెండు చేతుల్లో ఎత్తుకున్న డ్రైవర్ పద్మనాభంతో కలిసి హీరో ఏఎన్నారు అప్పుడే పెట్టె సర్దుకుని ఇంటికెళ్ళబోతున్న డాక్టరు కరుణ దగ్గరికి వచ్చి ఆ పిల్లకి ఇంజెక్షన్ చేయమంటాడు. అలా అంటూ బల్ల మీద పడుకోబెట్టిన పిల్లని పరీక్ష చేయబోతున్న డాక్టరు మొహమ్మీదకి సిగరెట్టు పొగూదుతూ మాట్లాడుతూ వుంటాడు. మామూలుగా హీరోని చూసి హీరోయిన్ను మనసు పారేసుకుంటూ వుంటుంది. ఇందులో మాత్రం డాక్టరు చదువుకున్న సుజాత బుర్ర పారేసుకుంటుంది. డాక్టరయ్యుండి తన ఆఫీసులో తన సమక్షంలో చిన్నపిల్ల మొహమ్మీద సిగరెొత్తులు ఊదుతున్న హీరోని ఆరాధనగా చూస్తూ ముచ్చట పడిపోతుంది. పైగా న్యూసుపేపర్లో "కనబడుటలేదు" అన్న ప్రకటన చూసి ఈ హీరో రాజేష్ అనబడే రంగాసుబ్బారావుగారి అబ్బాయని ఇట్టే కనిపెట్టేస్తుంది, కన్నేసేస్తుంది, కన్నేమనసిచ్చేస్తుంది. కానీ రాజేష్‌కి అదేం పట్టదు. ఈలోగా దెబ్బ తగిలిన పిల్ల లేచ్చక్కా పోతుంది ఆ చీకటి రాత్రిలోకి. మొత్తానికి ఏఎన్నారుంటే మిగిలిన పాత్రలు ఏ ఏట్లో కలిసినా, చీకట్లోకి వెళ్ళిపోయినా పట్టించుకోకూడదు. అదీ డీఎన్నారు దర్శకత్వ సూత్రం.

ఈలోగా పాపారావు తన స్నేహితుడు రంగాసుబ్బారావు కొడుకు రాజేష్‌తో తన పెళ్ళి కుదిర్చానూ, అబ్బాయి యువరాజులా వుంటాడూ, శ్రీరామచంద్రుడిలాంటివాడూ అని చెప్పగానే డాక్టర్ కరుణ అతను శ్రీరామచంద్రుడు కాదు గోపాలకృష్ణుడు లాంటి వాడు అని చెప్పగానే పాపారావు పోన్లే ఈ సంబంధం ఒద్దులే అనగానే ఎదురుగా వున్న నాన్నకేసి కాక ఎటో చూస్తూ "***నచ్చినవి ఏరుకోవడానికి, నచ్చనివి వదిలేయడానికి ఇవేమైనా కూరగాయలా?***" అని జనాం-తకమైన ఓ మాటల బాణమోటి వదిలి రాజేష్‌నే చేసుకుంటానంటుంది.

డ్రైవర్‌తో కలిసి బాగా తాగి తూలుకుంటూ, ఓ చేత్తో సిగరెట్టు ఊదుకుంటూ ఇంటికొచ్చిన రాజేష్‌కి వాళ్ళ నాన్న సుబ్బారావు "నీ పెళ్ళికి తాంబూలాలు తీసుకోబోతున్నాను రేపు" అని చెప్పగానే, రాజేష్ కనీసం అమ్మాయెవరని కూడా అడక్కుండానే చేసుకోనని చెప్పేస్తాడు. ఆ మరసటి రోజు తెల్లవారగానే తాంబూలాలు తీసుకుని, పెళ్ళికి ముహూర్తం పెట్టడానికి ఓ పురోహితుణ్ణి కూడా వెంటబెట్టుకొచ్చిన పులిపాపారావుకి తన కొడుకు పెళ్ళికి ఒప్పుకోలేదని చెప్తాడు రంగాసుబ్బారావు. అప్పటికే చెప్పా పెట్టకుండా ఊటీ వెళ్ళిపోయిన రాజేష్ అక్కణ్ణించి ఓ ఏభైవేలు పంపించమని తండ్రికి ఫోన్ చేస్తాడు. తన కూతుర్ని చేసుకుంటాడేమో అనుకున్న రాజేష్ ఊటీ వెళ్ళిపోయాడని తెలుసుకుని పాపారావు, పాపం! బిక్కమొహం వేసుకుని ఇంటికెళ్ళిపోతాడు.

ఇహ హీరోగారు ఊటీలో కారులో వెళ్తూ, ఇంజిన్ వేడెక్కి కారు ఆగిపోయిందని తనతో వున్న డ్రైవర్ పద్మనాభాన్ని పక్కనే వున్న ఓ కాలువ లోంచి నీళ్ళు తెమ్మంటాడు. ఇంతలో ఓ పొగమంచు కలర్ ప్లెయిన్ చీర, దాని మీద చేతికి కుచ్చేసిన దారాలున్న ఓ చక్కటి జాకెట్టు తొడుక్కుని సహజ నటి పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చి, తనని ఎవరో తరుముకొస్తున్నారని చెప్తూనే, పరిగెట్టుకుంటూ వెళ్ళిపోతుంది. అప్పటి వరకూ వెంటబడి తరుముకొచ్చిన వాళ్ళెవరో ఆమె కనిపించక వెళ్ళిపోతారు. ఆగిపోయిన కారు స్టార్ట్ కాగానే బయల్దేరిన రాజేష్, డ్రైవర్లకి వెనక సీట్లోంచి అమ్మాయి మాటలు వినిపిస్తాయి. ఎవరా అని చూస్తే జేసుధ. తన తండ్రి తాగుబోతని, ఆయనకి తాగుబోతులంటే ఇష్టమని, అందుకే ఒక తాగుబోతుకి ఇచ్చి పెళ్ళి చేయబోతుంటే తప్పించుకుని వచ్చేసిన తనని పట్టుకోవడానికి రౌడీలని పంపించాడని ఓ అసహజమైన కథ చెప్పిన సహజనటి ఓ వారం రోజులు తనని రాజేష్ గెస్ట్‌హౌస్‌లో వుండనియ్యమంటుంది. సరే! ముగ్గురూ కలిసి రాజేష్ వాళ్ళ నాన్న కట్టించిన గెస్ట్‌హౌస్‌కి వస్తారు. వచ్చిందగ్గర్నుంచీ జయసుధ కాఫీలు కాచిచ్చేసి, వంటలొండేసి వడ్డించేసి, రోడ్డు మీద నడుస్తూ జడేసేస్కునేసి, ఆరుబయట అద్దంలో చూస్కుంటూ బొట్టెట్టేస్కునేసి, రాత్రి పూట నాగేశ్వరావు తాగుతుంటే బాటిల్ తీసేస్కునేసి, తాగబోతున్న బాటిల్‌ని తాగనియ్యని తనని తాగలేని నాగేశ్వరావు తాగకుండా వుండలేక తిడితే తిట్టించేస్కుని, చివరాఖరికి నువ్వు నా మొగుడివే కదా తిట్టినా పర్వాలేదనేస్తుంది. వెంటనే పాట-ఆట ఊటీ లానులోనట.

ఎవరో చెప్పారు చిన్నప్పుడు ...ఒక యువరాణి పుడుతుందని అంటూ హీరో,

నాకెవరో చెప్పారు చిన్నప్పుడు... ఒక యువరాజు పుట్టాడని అంటూ హీరోయిన్నూ స్టెప్పులేసేస్కుంటారు

నాకు మాత్రం ఈ పాట మొదట్లో ఏఎన్నారు, జేసుధ చూపెట్టిన భంగిమలు భలే నచ్చేశాయి. స్వరరాగ చక్రవర్తి టముకు-టముకు దరువులు, ఆ దరువుకి నటసామ్రాట్టు టంకుటమా చిందులు కనువిందులు, బల్ పసందులు!

ఇలా పాటల్లో పెదాలు కదుపుకుంటూ, ఆటల్లో పాదాలు తొక్కుకుంటూ, మాటల్లో పదాలు పలుక్కుంటూ హీరో, హీరోయిన్నూ వుంటుండగా, ఇంతలో రంగాసుబ్బారావు ఓ పెట్టె పెట్టుకుని కారు దిగుతాడు ఉదకమండలపు అతిథిగృహం ముందు. చెప్పాపెట్టకుండా తండ్రి వచ్చాడని కంగారు పడుతూ జయసుధని ఓ తలుపు తెరిచి అవతలకి పంపేస్తాడు ఏఎన్నారు. తీరా వాళ్ళ నాన్న వచ్చి ఆ తలుపే తెరుస్తాడు. అప్పటికే జయసుధ ఎంతో తెలివిగా ఆలోచించి తనో పనమ్మాయినని నమ్మిస్తుంది. అంతే...ఈ సీను తర్వాత రంగాసుబ్బారావు ఎక్కడికో వెళ్ళిపోతాడు సుబ్బరంగా, ఐపూ అజా లేకుండా.

ఆ రాత్రికి హీరొ, హీరోయిన్నుల మధ్య గాంధర్వవివాహం టైపు సీనొహటి. తెల్లవారగానే "మనకి పెళ్ళి చేసెయ్యమని మన పెద్దవాళ్ళని అడుగుదామంటే అడుగుదాం" అనేస్కుని ఊటీ నుంచి కార్లో బయల్దేరి ముందు జయసుధ వాళ్ళింటికి వెళ్దామనుకుని ఆమె చూపించిన ఇంటి దగ్గర ఆగుతారు. తీరా ఆగింతర్వాత "నన్ను చూస్తే మా నాన్న కోప్పడతాడు, నేను కార్లోనే వుంటాను, మీరే వెళ్ళిరండి" అని ఏఎన్నారుని, పద్మనాభాన్ని ఇంటి లోపలికి పంపిస్తుంది జేసుధ. ఇంతకీ చూస్తే అది పులిపాపారావు ఇల్లు. "మీ అమ్మాయిని పెళ్ళి చేసుకుంటానూ" అనొచ్చిన ఏఎన్నారుతో "మా అమ్మాయిని నా స్నేహితుడు రంగాసుబ్బారావు కొడుక్కే ఇచ్చి పెళ్ళి చేస్తాను" అనగానే ఏఎన్నారు తనే ఆ రంగాసుబ్బారావు కొడుకునని చెప్తాడు. ఈ సీనులో పులిపాపారావుగా హోమియోపతీ తెల్సిన అల్లు వారిది బహు నాచురోపతిక్ ఏక్షన్. ఆ మాట వినగానే పులిపాపారావు బోల్డంత సంబరపడిపోతాడు. ఏఎన్నారు "ఈ మాట మా అమ్మా-నాన్నకీ కూడా చెప్తాన"ని బయటకొచ్చి అక్కడ కారు దగ్గర నించుని వున్న జయసుధతో "మీ నాన్న అంత మంచివాడైతే తాగుబోతని అబద్ధం ఎందుకు చెప్పావని" అడిగితే "మీరంటే ఇష్టం, మిమ్మల్నెలాగైనా కలుసుకోవాలని అలా చెప్పానని" చెప్పి, మళ్ళీ పెళ్ళి టైంకే కలుస్తానని ఇంట్లోకి వెళ్ళిపోతుంది. "మీ నాన్న లాగే నువ్వు కూడా గ్యాస్ మాట్లాడతావే!" అనేసి ఏఎన్నారు కారెక్కి హైద్రాబాదులో వున్న తన తలిదండ్రుల దగ్గరికి వెళ్తాడు.

భలే! పులిపాపారావుకి సుజాత, జయసుధ ఇద్దరు కూతుళ్ళన్నమాట. ఒకరికొకరు తెలీకుండా ఇద్దరూ ఏఎన్నారుని ప్రేమిస్తున్నారన్న మాట. పులిపాపారావుక్కూడా ఏఎన్నారు ఏ కూతుర్ని చేసుకోబోతున్నాడో క్లారిటీ లేదన్న మాట. ఇలా రకరకాలుగా నేనేదేదో అనేస్కున్నానన్న మాట.

అస్సలు పెళ్ళే చేసుకోనన్న రాజేష్ ఇంటికొచ్చి పులిపాపారావు కూతుర్ని చేసుకుంటానని చెప్పగానే రంగాసుబ్బారావు దంపతులు సంతోషిస్తారు. పులిపాపారావు కూడా వెళ్ళి ఇంటికొచ్చిన స్నేహితురాళ్ళతో కబుర్లు చెప్తున్న కూతురు డాక్టరు కరుణకి "నువ్వు ఊటీ వెళ్ళొచ్చిన అబ్బాయితోనే నీ పెళ్ళి" అని చెప్తే సిగ్గుపడి ఊర్కుంటుంది తప్ప "నేనెక్కడ ఊటీ వెళ్ళాను?" అని అడగనే అడగదు. అది సరే – "నాకు తెలీకుండా నువ్వు ఊటీ ఎప్పుడు వెళ్ళావూ?" అని ఆ తండ్రీ అడగడు. ఆ! ఆ! అట్టే! అట్టే! ఇది దాసరివారి చిత్రరాజం. ఏం చూపించినా "సరి సరి" అనుకోవడమే తప్ప "ఇది ఎలా సరి? ఎందుకు సరి?" అని అడిగామో దాసరివారి భాషణా-ఝరిలో పడి మన పని సరి. అందుకని నోటి మీద వేలేస్కుని సిన్మా సూసేద్దారి!

ఇంటికొచ్చిన ఫ్రెండ్స్ "నువ్వు ఊటీ వెళ్ళలేదు కదా మీ నాన్నేంటీ నువ్వు వెళ్ళావంటున్నారు?" అంటే డాక్టరమ్మ "మా నాన్న మాటలు అంతా గ్యాసు" అంటుంది. అంటే పులిపాపారావు "నాన్నా! పులి" టైపన్నమాట. నిజం చెప్పినా గ్యాసే అనుకుంటారు అందరూ, తన కూతురితో సహా.

సరే! మొత్తానికి పులిపాపారావు కూతురు డాక్టరు కరుణకి, రంగాసుబ్బారావు కొడుకు రాజేష్‌కి పెళ్ళి. పెళ్ళి పందిట్లో సందడిగా బాండుమేళం వాళ్ళు వాయిస్తున్న పాటలకి పులివేషం స్టెప్పులేస్తున్న పాపారావుని ఆయన సెక్రటరీ బలవంతంగా పెళ్ళి మంటపం దగ్గరికి తీసుకెళ్తాడు. పెళ్ళిపీటల మీద కూర్చున్న రాజేష్ పెళ్ళికూతురు అలంకరణలో వస్తున్న డాక్టర్ కరుణని చూసి "నేను ప్రేమించింది, ఊటీ వెళ్ళింది ఈ అమ్మాయితో కాదు ఆశ అనే అమ్మాయితో, నాకీ పెళ్ళి వద్దని" పెళ్లిపీటల మీంచి లేచిపోతాడు. అతనికి నచ్చ చెప్పబోయిన పాపారావు, సుబ్బారావులని కరుణ తనంటే ఇష్టం లేని రాజేష్‌ని పెళ్ళి చేసుకోనని చెప్పి కొబ్బరిబొండంతో సహా మేడ మెట్లెక్కి తన గది లోకి వెళ్ళిపోతుంది. పెళ్ళాగిపోతుంది. ఒక ఆడపిల్ల జీవితాన్ని నవ్వులపాలు చేశావని రాజేష్‌ని తిట్టి సుబ్బారావు, ఆయన భార్య (పుష్పలత)వెళ్ళిపోతారు. ఈ సీనైపోగానే నాకు భలే అయోమయంగా అనిపించింది. ఆ రోజు పులిపాపారావు ఇంట్లోకి వెళ్ళిన జయసుధ, అదే ఆశ ఏమయినట్లు? అమ్మో! దెయ్యం కాదు కదా?! నాకసలే రెపరెపలాడే తెల్ల చీర, ఘులుఘుల్లుమనే గజ్జెల మోత వుండే సినిమాలంటే

అస్సలిష్టం వుండదు. కానీ, ఈ సినిమా రాయడం మొదలుపెట్టి చాలా దూరం వచ్చేశాను. పూర్తి చెయ్యాలి తప్పదు. అంతగా జయసుధ దెయ్యమై వస్తే ఎలాగోలా కళ్ళు మూసుకుని చూసేద్దాం అనుకున్నా! అలా ముందుకి సాగిపోయా.

డాక్టర్ కరుణ ఎప్పట్లాగే తెల్లకోటు చేతి మీద వేసుకుని కాళ్ళీడ్చుకుంటూ తన హాస్పిటల్ రూంలోకి వస్తుంది. అక్కడ సిగరెట్టూదుకుంటూ రాజేష్ కనిపిస్తాడు. "నా వల్ల పెళ్ళాగిపోయిన మిమ్మలని ఇంకెవ్వరూ పెళ్ళి చేసుకోరంటే నేను మిమ్మల్ని పెళ్ళి చేసుకుంటా" అని కరుణకి చెప్తాడు. "మీరు నన్ను చేసుకుంటే మిమ్మల్ని ప్రేమించి మిమ్మల్నే నమ్ముకున్న ఆమెని ఏం చేస్తారు? నాకు నా వృత్తి వుంది. మీరెళ్ళి మీ ఆశని పెళ్ళి చేసుకోండి" అని రాజేష్‌ని పంపించేస్తుంది డాక్టర్ కరుణ.

రాజేష్ ఎఱ్ఱ రంగు సిల్కు లుంగీ, చొక్కా తొడుక్కుని, సిగరొత్తులూదుతూ ఎఱ్ఱ ఫోన్‌తో బోల్డంత సేపు ఎవరితోనో ఏదో మాట్లాడుతూ కనిపిస్తాడు. ఇంతలో డ్రైవర్ పద్మనాభం ఓ పేపర్ తెచ్చి చూపిస్తాడు. అందులో "మతిస్థిమితం లేని జ్యోతి అనే అమ్మాయి తప్పిపోయింది" అనే ప్రకటన వుంటుంది. ఆ జ్యోతి ఎవరో కాదు, ఊటీలో రాజేష్‌ని ప్రేమించిన ఆశ. అదే మన సహజనటి జయసుధ. నాకొక్క నిముషం హమ్మయ్య! ఇది దెయ్యాల సినిమా కాదు, రెండు కళ్ళూ తెరిచి చూడొచ్చని భలే సంతోషమేసింది.

పేపర్లో ఆ ప్రకటన చూడగానే రాజేష్‌కి ఊటీలో చూసిన ఆశ తింగర వేషాలు, మాటలు గుర్తుకొస్తాయి. పేపర్లో ఇచ్చిన అడ్రస్ ప్రకారం ఆశ/జ్యోతి వాళ్ళింటికి వెళ్తాడు. అక్కడ వాళ్ళ అన్న రామకృష్ణ (శ్రీధర్), వదిన విజయ (కె. విజయ) లని కలుస్తాడు. వాళ్ళతో మాట్లాడింతర్వాత ఏదో పిక్నిక్కి వెళ్ళినప్పుడు స్నేహితురాలు రాళ్ళ మీద పడి చనిపోవడం చూసి జ్యోతికి మతిస్థిమితం తప్పిందని, దానికి తోడు యామ్నీషియా కూడా వచ్చిందని, అందుకే ఆమెకి గతమేమీ గుర్తు లేదని, హాస్పిటల్ నుంచి తప్పించుకుని ఎక్కడికో పారిపోయిందని, ఇలా బోల్డంత ఫ్లాష్‌బాక్ తెలుస్తుంది రాజేష్‌కి. రాజేష్‌తో పాటు నాకూను. కాకపోతే అంత మతి చలించిన ఆశ ఊటీ దాకా వెళ్ళిపోవడం, ఒకే చీర కట్టుకున్నా అది మాసిపోకపోవడం, అదే చీరతో ఫస్టాఫ్ అంతా గడిపెయ్యడం – ఇలాంటివేమీ అడక్కూడదేమో నిజమైన సినిమాభిమానులైతే!

సరే! ఇంత కథ తెల్సింది కదా. ఆ తర్వాత సీనులో ఆశ/జ్యోతి ఓ ఎఱ్ఱచీర కట్టుకుని ఓ గోడ మీద కాళ్ళూపుకుంటూ కూర్చుని రోడ్డు మీద వచ్చే పోయే జనాన్ని చూస్తూ వుంటుంది. ఈ ఎఱ్ఱచీరెక్కడ దొరికిందో ఈమెకి? లేకపోతే ఫస్టాఫ్‌లో కట్టుకున్న పొగమంచు రంగు చీర దుమ్ము పడి, ధూళి పడి, ఎండకెండి, వానకు తడిసి, ఎఱ్ఱమన్ను పడి ఈ రంగు తిరిగిందేమో? తిన్నగా సినిమా చూడక అక్కర్లేని అనుమానాయణం ఇది. బాక్ టు సిన్మా!

అక్కడ ఎవరిదో కారు ఆపి వుంటే, ఆ కారెక్కి డ్రైవ్ చేసుకుంటూ ఆశ/జ్యోతి వెళ్ళిపోతుంటే, రెడ్ లైట్ పడ్డప్పుడు ఆగలేదని పోలీసులు పోలీస్ స్టేషన్‌కి పట్టుకొస్తారు. అక్కణ్ణించి తప్పించుకుని ఈసారి పోలీస్ జీప్ తీసుకుని పారిపోతుంది. ఇంతలో ఆశ/జ్యోతిని వెతుక్కుంటూ పోలీస్ కంప్లైంట్ ఇద్దామని రాజేష్ అదే పోలీస్ స్టేషన్‌కి వచ్చి ఆమె జీపెక్కి వెళ్ళిందని తెల్సి కంగారు పడతాడు. ఈలోగా ఆశ/జ్యోతి ఆక్సిడెంట్ అయి హాస్పిటల్లో చేర్చబడుతుంది. ఆమె మంచం చుట్టూ అన్నా, వదినా, రాజేష్ నించుని ఎప్పుడు స్పృహ వస్తుందా అని చూస్తుంటారు. కళ్ళు తెరిచిన ఆశ రాజేష్‌ని గుర్తు పడుతుంది. తన అన్నా, వదినలని వాళ్ళెవరో నాకు తెలీదంటుంది. ఆమెకి ట్రీట్‌మెంట్ ఇస్తున్న డాక్టర్ డబ్బింగ్ జానకి రాజేష్‌ని దగ్గరుండి జ్యోతిని మామూలు మనిషిని చేయమని పాత్రోచిత ఉచిత సలహా ఇస్తుంది. హీరో కోరిందీ అదే, డాక్టరు అడిగిందీ అదే, "వాయ్యెస్" అనేస్తాడు.

ఇంతలో రంగాసుబ్బారావు మంచం పడతాడు. అదేంటో అప్పటిదాకా "గురూ అమ్మాయి ఆచూకీ ఇది" అంటూ రాజేష్‌కి పేపర్లందించిన పద్మనాభం అసలదేమీ గుర్తు లేనట్లు, రాజేష్ ఎక్కడున్నాడో తనకు తెలీనట్లు, రాజేష్‌ని ఇంటికి రప్పించాలంటే ఆనవాయితీగా పేపర్లో "బాబూ! నువ్వెక్కడున్నా ఇంటికి రా...నేను మంచం పట్టా" అని ప్రకటన ఇప్పిద్దామంటాడు. దానికి సుబ్బారావు అలా వేయిస్తే ఎప్పట్లాగే

అది సరదాగా వేశామనుకుంటాడు, ఈసారి నేను చచ్చిపోయానని వేయించమంటాడు. స...రీ పోయింది! ఈ సిన్మా అంతా "నాన్న! పులి" నీతి కథలా వుంది.

రాజేష్ జ్యోతికి ఆమె చిన్నప్పటి ఫోటోలు చూపించి, వాళ్ళన్నయ్య చేత పుల్లెసులు ఇప్పించి, మౌతార్గన్లు వినిపించి ఆమెకెలాగైనా గతం గుర్తు చేద్దామని ప్రయత్నిస్తూ వుంటాడు. అసలీ సినిమాలో జయసుధ వేషం కోసమని ప్లెయిన్ చీరలు టోకున కొన్నట్టున్నాడు డీఎన్నారు. ఓ పువ్వూ లేదు, ఓ గీతా లేదు. వనవాసం చేసేప్పుడు కట్టుకునే నారచీరల్లా వున్నాయి మరీను! ఓ రోజు వేరుశనక్కాయలు కొనుక్కుంటూ అవి కట్టిచ్చిన పొట్లం కాయితంలో సుబ్బారావు నిర్యాణం ప్రకటన చూసి రాజేష్ ఇంటికి వచ్చేటప్పటికి తండ్రి ఫోటోకి దండ వేసుంటుంది. తల్లి స్పృహ తప్పి మంచమ్మీద వుంటుంది. తల్లి పక్కనే బీపీ చూస్తూ డాక్టర్ కరుణ కూర్చుని వుంటుంది. రాజేష్ రాగానే తన ఇంటికి వెళ్ళిపోతానన్న కరుణని తన తల్లికి స్పృహ వచ్చేవరకు ఉండమంటే అలాగేనని ఆవిడకి నయం కాగానే తండ్రి పులిపాపారావుతో వెళ్ళిపోతుంది కరుణ.

ఇంకిక్కడ జ్యోతి రాజేష్ కాకుండా తనకి భోజనం పట్టుకొచ్చిన అన్నావదినలని రాజేష్ ఏడని అడిగి, అతన్ని వాళ్ళే ఎక్కడికో పంపించేశారని హాస్పిటల్లో చాలా గొడవ చేసి పారిపోతూ వుంటుంది. డీఎన్నారుకి కథలో ఎలా ఇమడ్చాలో తెలీలేదో ఏమో జ్యోతి చూసేలాగా ఓ బొమ్మని రాళ్ళ మధ్య ఎవరో విసుర్తున్నట్లు చూపిస్తాడు చాలా అసందర్భంగా. అది చూసి జ్యోతికి మళ్ళీ గతం గుర్తుకొస్తుంది. మామూలుగా అయిపోతుంది. తన కోసం వచ్చిన రాజేష్‌ని ఇంక గుర్తు పట్టదు. మొత్తానికి ఏఎన్నారుకి ***ఆ నారీ, ఈ నారీ లేక లంక మేత గోదారి ఈత*** అయ్యింది ఇప్పటికి ఈ సినిమా, హమ్మయ్య! అయిపోతుందేమో అనుకున్నా! అబ్బే! ఇంకా ముప్పావు గంట పైగా వుంది.

ఈ చివరాఖరి ముప్పావు గంట ముక్కలో...

జ్యోతి వాళ్ళ వదిన తమ్ముడు మురళీమోహన్‌ని పెళ్ళి చేసుకోవడం, పెళ్ళైన మొదటి రాత్రే కళ్ళు తిరిగి పడితే డాక్టర్ ఆమె గర్భవతి అని చెప్పడం, జ్యోతికి రాజేష్‌తో ఊటీలో వున్న రోజులు గుర్తుకు రావడం జరుగుతాయి.

ఈలోగా రాజేష్ ఓ మాం..ఛి మెలాంకలిక్ మెలొడీ

నెలలు నిండినట్టు – బతుకు పండినట్టు
కానిచోట కాశావు వెన్నెలా!
కారడవుల కాశావు వెన్నెల
ఎవరి కొరకు కాశావే వెన్నెలా?
అడవి కాసినా వెన్నెలా! ...

అంటూ పాడడం, ఆల్కహాలిక్ అయి రోడ్డున పడడం కూడా జరుగుతాయి. ఇంతలో పులిపాపారావు చనిపోతూ తన కూతురు కరుణని పెళ్ళి చేసుకోమని రాజేష్‌ని అడగడం, రాజేష్ దానికి ఒప్పుకోవడంతో, కరుణా, రాజేష్‌లు ఇంకో భలే మంచి మెలొడీ పాడేసుకుంటారు.

నీలాల నింగి ఒకసారి వంగి
అద్దాల చెక్కిలి ముద్దాడి పోతే
అదే అచ్చట అదే ముచ్చట
అదే ముచ్చట అదే అచ్చట ఈ జన్మకంటా – అంటూ పాడిందే అటూ ఇటూ తిప్పితిప్పి పాడుకుంటా.

రాజేష్‌కి, డాక్టర్ కరుణకి పెళ్ళైపోతుంది. సరిగ్గా అప్పుడే ***ప్రేమ్‌నగర్*** నుంచి ***ప్రేమాభిషేకం*** దాకా కీలక పాత్ర పోషించిన, సినిమా ఆఖరి క్షణాల్లో పూనకం వచ్చినట్లు అటూ ఇటూ ఊగిపోయే ఎంబాసడర్ కార్లో వస్తారు జ్యోతితో పాటు ఆమె అన్నావదినలు. వాళ్ళని చూడగానే పెళ్ళిపీటల మీంచి ఇవతలకి వస్తాడు అప్పుడే కరుణ మెళ్ళో మూడు ముళ్ళేసిన రాజేష్.

కరుణ మళ్ళీ షరా మామూలుగా, బేషరతుగా నిర్ఘాంతపోయి, దిగ్భ్రమ చెంది ఈసారి కొబ్బరిబొండం కూడా లేదే నా చేతిలో అని కుములుతూ లోపలికి వెళ్ళిపోతుంది.

జ్యోతి తల్లి కాబోతోందని తెలిసి, ఏడుస్తున్న ఆమెని ఓదార్చబోయిన రాజేష్‌తో "అస్సలు నా బ్రతుకే రైలెళ్ళిపోయిన తర్వాత స్టేషన్‌కి రావడం అయిపోయింది. మీ బిడ్డని మీకు అప్పగించి చచ్చిపోతాను. మీరు పెళ్ళి చేసుకున్న ఆమెతో హాయిగా వుండండి" అని బాధ పడి వెళ్ళిపోబోతుంది. అప్పుడు రాజేష్ “నా బిడ్డకి తల్లివి నువ్వూ నా భార్యవే” అని జ్యోతిని తీసుకుని కరుణ దగ్గరికి వెళ్ళి “ఈ సమస్యకి పరిష్కారం చూపించు అంటే "ఆ రోజు నా పెళ్ళి పీటల మీద ఆగిపోయింది, ***ఈ రోజు పీటలెత్తేశాక ఆగిపోయింది*** (ఈ ***పీటలెత్తేశాక*** ముక్క ఆక్రోశం ఆశువుగా పలికిన నాది, డీఎన్నారుది కాదు)" అంటూ తన మెళ్ళో మంగళసూత్రం తీసి జ్యోతి మెడలో వెయ్యబోతే రాజేష్‌కి ఇద్దరూ తనకి దక్కకుండా పోతారని ఉక్రోషం వచ్చి "త్యాగం చెయ్యడమంటే ఒకరికొకరు దూరం కావడం కాదు, ఒకరితో ఒకరు కలిసుండడం" అని కొత్త లాజిక్కేదో చెప్తాడు. పైగా దేవుళ్ళాంటి భర్త అంటే శివుళ్ళా ఇద్దరికీ న్యాయం చేయగలిగినవాడు తప్ప ఒక్క భార్యను కూడా సుఖపెట్టలేని రాముడు కాదంటాడు.

ఒక భర్తా–ఇద్దరు భార్యలుగా తమ ముగ్గురినీ నలుగురూ ఆమోదించరని జ్యోతి, కరుణ ఏకగ్రీవంగా అంటూ ఏవో అర్థాంగీమెరిట్ లెక్కలు చెప్పబోతే, రాజేష్ కోపంతో ఊగిపోతూ, అటూ ఇటూ పరిగెడుతూ – సిన్మా హాల్లో ఫాన్లు, ఏసీలు ఆగిపోయి జనం ఉక్కిపోయే టైంలో, వాళ్ళు ఇంకా ఉక్కిరిబిక్కిరి అయిపోయేలా, ఉలిక్కిపడి లేచిపోయేలా…

ఎవరా నలుగురు?

ఏరా నలుగురు?

నీవాళ్ళా?

నీలో వున్నవాళ్ళా?

నిన్ను చూసి నవ్వేవాళ్ళా?

నవ్వలేక ఏడ్చేవాళ్ళా?

నిను నవ్వులపాలు చేసేవాళ్ళా? – అంటూ పాడేస్తాడు.

ఆ పాట దెబ్బకి జ్యోతికి డెలివరీ అయిపోతుంది. ఆ హాస్పిటల్ సీనులో శ్రీధర్ పక్కన కుర్చీలో కూర్చున్నదెవరో అర్థం కాలేదు. అది మురళీమోహన్‌లా అనిపించలేదు. సినిమా మొత్తంలో ఆ పాత్రే లేదు. కానీ సినిమా అయిపోయింది.

ఇద్దరు భార్యలూ – ఒక ఉయ్యాల సహిత “శ్రీవారి ముచ్చట్ల”కి విలోమానుపాత “యువరాజు” నామాంకిత చిత్రరాజాంతే, నా పరిస్థితి ఏంటంటే ***సినిమా అయిపోయాక టికెట్టు చించుకోవడం***లా అయిపోయింది.

సరి లేరు మీకెవ్వరూ!

డీఎన్నారు, ఏఎన్నారు!

రమణులు ఇద్దరుంటే ముచ్చటని
మీరిరువురు మెప్పించిన తీరు
కనలేదెవరు వినలేదెవరు
జోహారు! జోహారు!

(వచ్చేనెల మరో సరదా సినిమా కబుర్లతో)

Post your comments